

Hjem er som å reise ut

Av PAAL EVEN NYGAARD

21. august 2016, kl. 12:08

De tre søsknene er bedre kjent med Mongolia enn Norge. Nå starter den utfordrende tilpasningen til det norske samfunnet.

DEL **- Alle andre tror de kommer hjem, men for dem er det som å reise ut, sier mamma Gunn Andersson (45).**

Hun sikter til barna Jonatan (8), Rebecca (10) og Benjamin (14). I sine liv har de tilbrakt lengre tid i Mongolia, enn i Norge. I sommer flyttet familien tilbake til Sandefjord etter sitt tredje opphold i det asiatiske landet. Da Gunn og mannen Bertil (42) flyttet til Ulan Bator, hovedstaden, i 2002, var deres første sønn bare noen måneder gammel. Til sammen har det blitt 11 år i landet.

Derfor er det nå hektisk aktivitet hjemme i Bøskogen ved Pindsle, med skolestart, innmelding i idrettslag og å skaffe seg venner.

- Det var en fordel at de gikk på norsk skole i Mongolia. Og her i Norge er det et eget tilbud kalt «Inn for landing», som alle tenåringer med lange utenlandsopphold bak seg kan benytte seg av, sier Gunn.

SKOLEVENNER: Benjamin lærte seg mongolsk og fikk lokale venner. Her er de sammen på den mongolske varianten av 17. mai, som er 1. juni. (Foto: PRIVAT)

NY HVERDAG: Familien Andersson er tilbake i Norge etter 14 år i Mongolia. Bakerst og fram: Bertil Andersson (42), Gunn (45), Benjamin (14), Rebecca (10) og Jonatan (8). (Foto: Paal Even Nygaard)

- Selvfølgelig har vi vært bevisste på dette. Det er også Norsk Luthersk Misjonssamband, sier Bertil, og sikter til deres arbeidsgiver, som har hatt virksomhet i Mongolia siden 1994.

Samarbeid med myndigheter

Ekteparet har begge jobbet som misjonærer, på tre forskjellige steder i landet. Arbeidet har spent fra helse- og sosialprosjekter, til kontakt med

ANNONSE

BLI MEDLEM ONLINE >>

- ✓ TRENING DØGNET RUNDT
- ✓ ALLE SENTER, ALLE LAND
- ✓ INGEN BINDINGSTID

199 KR/MND

INTERNAT: Store avstander gjør at mange barn bor i internater. Her har Gunn Andersson jobbet med sosiale prosjekter, blant annet for å styrke primærhelsetjenesten. (Foto: NLM Mongolia)

KALDT: Mongolia er et fjelland, med tørt klima. Vintrene kan være kalde. (Foto: PRIVAT)

TRADISJONER: Selv om Mongolia har hatt en rivende utvikling de siste 25 årene, er gamle tradisjoner fortsatt viktige. Kameler er blant de fem viktigste husdyrene. (Foto: PRIVAT)

menigheter. Gunn har blant annet vært konsulent for å jobbe med det store antallet barn som bor på skoleinternater, mens Bertil har jobbet mer med administrasjon og opplæringsarbeid i kirken.

Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) har 40-45 lokalt ansatte og jobber også tett opp mot nasjonale og lokale myndigheter. 90 prosent av kostnadene er bistandsmidler gjennom NORAD, resten er pengegaver fra NLM og deres virksomhet i Norge, som overskudd fra gjenbruksbutikker, blant annet i Sandefjord (Peder Bogens gate). Flere skoler i Norge har også prosjekter som bidrar med penger.

- Arbeidet vi gjør, har blitt godt anerkjent av myndighetene, sier Bertil som i 2, 1/2 år ledet NLMs virksomhet i landet.

Mongolia ligger mellom Kina og Russland og er fire-fem ganger større enn Norge i areal. Likevel bor det bare tre millioner innbyggere i landet. Hele 40 prosent av befolkningen er nomader, som flytter opptil fire ganger i året med sine sauer og geiter, kuer, hester og kameler. Når avstandene i tillegg er store, må barna sendes på internater for å gå på skole.

Store forskjeller

Før 1911 var landet nært knyttet til Kina. Senere ble det Sovjetunionen. I 1990 fikk de sine første demokratiske valg. Siden har det vært en rivende utvikling, både teknologisk og økonomisk. Fortsatt er likevel forskjellene mellom det gamle og det nye, mellom rike og fattige, store.

- Noen vil bevare de gamle tradisjonene, andre er mer vestlig orientert, sier Gunn.

- Men alle er veldig åpne og gjestfrie, sier Bertil.

Religionen i Mongolia domineres av tibetansk buddisme, men på grunn av kommunismen spilte ikke religionen noen stor rolle i det offentlige. I dag er det cirka 50.000 kristne mongoler.

Slo rot midtveis

NOMADER: 40 prosent av befolkningen på tre millioner er nomader, med opptill fire flyttinger i året. Da er telt bolig. (Foto: Linda Helen Slyngstad)

da de flyttet hit i sommer.

TILPASSET SEG: Ekteparet Gunn og Bertil Andersson jobbet som misjonærer i 11 år over en periode på 14 år. Barna Benjamin (bak), Rebecca og Jonatan var alltid med. (Foto: PRIVAT)

Bertil Andersson er opprinnelig fra Gøteborg-området i Sverige, mens Gunn er fra Sandnes. De har ingen familiær tilknytning til Sandefjord. Da de kom hjem fra Mongolia forrige gang, i desember 2011, valgte de å kjøpe hus i Sandefjord. Det har to hovedgrunner; det ligger midtveis mellom Gøteborg og Sandnes, og dermed lettere tilgjengelig for begge familier, og barna kunne gå på Moe skole, som drives av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK).

- Moe er en liten skole og kan derfor gi tettere oppfølging av barna. Og siden skolen er kristen kan lærere og elever lettere forstå våre barns bakgrunn, sier Bertil.

Barna fikk være i Sandefjord i halvannet år før de reiste ut siste gang. Det gjorde at de knyttet kontakter og visste mer om hva som ventet dem

Oversetter bøker

Mens barna skal tilpasse seg sine nye rutiner, blir det naturlig nok også en ny hverdag for ekteparet. Bertil skal fortsatt jobbe for NLM og være prest i DELK. Gunn skal jobbe i 40 prosent stilling, fortsatt rettet mot Mongolia. Hennes hovedfokus blir litteratur. I Mongolia oversatte hun en dansk barnebok til mongolsk og hun skrev en andaktsbok på engelsk som ble oversatt av andre til mongolsk. Nå har hun fått forespørsel om å skrive en voksenbok på engelsk, som andre oversetter.

- Jeg kjenner jeg er redd for det norske tempoet og stresset. Derfor er det godt bare å ha en redusert stilling. Det å omplassere tre barn til en ny kultur er krevende og trenger rom og tid.

- Men her kan det også være mer avslappende. I Mongolia hadde vi liksom aldri helt fri. I Norge er jobbsituasjonen mer regulert, sier Bertil Andersson.

Kilde:

<http://www.sb.no/nyheter/misjonssalen/bistand/hjem-er-som-a-reise-ut/s/5-73-260119>
(22. august 2016)